

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Odlukom Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 28. svibnja 2020. žalba nije dopuštena.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – MN, DN, JN, ZN protiv X Bank S.A.

(Predmet C-198/20)

(2020/C 304/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: MN, DN, JN, ZN

Tuženik: X Bank S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (¹), članak 3. stavke 1. i 2., članak 4. Direktive 93/13 te njezine uvodne izjave:

- budući da potrošači moraju biti jednako zaštićeni prema usmeno sklopljenim ugovorima kao i prema pisanima, bez obzira na to jesu li u potonjima ugovorne odredbe sadržane u jednom ili u više dokumenata;
- budući da se ta procjena nepoštenosti odredaba koja se provodi u skladu s odabranim općim kriterijima, posebno u prodaji ili pružanju javnih usluga gdje se usluge pružaju kolektivno čime se u obzir uzima čimbenik solidarnosti među korisnicima, mora upotpuniti tako da se najprije općenito ocijene različiti uključeni interesi; budući da to predstavlja uvjet o dobroj vjeri; budući da prilikom donošenja procjene o dobroj vjeri posebnu pozornost treba posvetiti jačini polazišta pregovaračkih strana, zatim je li potrošač bio naveden da prihvati odredbu i je li roba ili usluga prodana ili pružena na temelju posebne narudžbe potrošača; budući da prodavatelj robe ili pružatelj usluga možda ispunjava uvjet o dobroj vjeri ako postupa pošteno i pravedno u odnosu na drugu stranu o čijim zakonitim interesima mora voditi računa;
- budući da bi se ugovori trebali sastavljati jasnim, razumljivim jezikom, a potrošač bi zapravo trebao dobiti mogućnost da pregleda sve odredbe te bi, u slučaju kakvih dvojbi, trebalo prevagnuti tumačenje koje je za potrošača najpovoljnije;

s obzirom na točke 16. i 21. presude Suda od 3. rujna 2015. Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538) i točke 20. i 26. do 33. mišljenja nezavisnog odvjetnika Pedra Cruza Villalóna od 23. travnja 2015. (ECLI:EU:C:2015:271),

tumačiti na način da svi potrošači imaju pravo na zaštitu potrošača propisanu Direktivom 93/13?

Ili pak, kako je to navedeno u točki 74. presude Suda od 30. travnja 2014. u predmetu Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014:282), pravo na zaštitu potrošača ima samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću? Drugim riječima, može li nacionalni sud utvrditi nepoštenost odredbi ugovora koji je sklopio svaki potrošač ili pak može utvrditi samo nepoštenost odredbi ugovora koji je sklopio potrošač koji se može smatrati prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću?

2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji prije sklapanja ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota koji se sklapa na 30 godina nije pročitao ugovor? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?
3. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji, iako je pročitao nacrt ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti koji se sklapa na 30 godina u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota, nije u cijelosti razumio ugovor te unatoč tomu nije pokušao razumjeti ugovor prije njegova sklapanja, konkretno, nije se obratio drugoj ugovornoj stranci, banci, sa zahtjevom da mu pojaśni ugovor i pojedinačne ugovorne odredbe? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

Žalba koju je 12. svibnja 2020. podnio Claudio Necci protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. ožujka 2020. u predmetu T-129/19, Necci protiv Komisije

(Predmet C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Claudio Necci (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje koje je 25. ožujka 2020. donio Opći sud Europske unije u predmetu Necci/Komisija, T-129/19;
- vrati predmet Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje;
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj zahtijeva ukidanje rješenja donesenog 25. svibnja 2020. u predmetu T-129/19, kojim je Opći sud Europske unije njegovu tužbu odbacio kao nedopuštenu i naložio mu snošenje troškova.

U skladu s tim, žalitelj ističe tri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju predmeta spora jer je Opći sud Europske unije smatrao da se odlukom od 18. srpnja 2011. nanosi šteta žalitelju.